Arm.	Pres.	C.	N.
189	I	3	18.

La noya de la casa

Acte segon.

R-312957

Ms. 197/2

Acte segon

Igual decoració qu' en l' acte primer.

=

Escena 1.

Llorens.

=

(La escena está un moment deserta. Llorens surt del llit, esparverat; se posa altre cop la catalòlica y las botas molt depresa.)

Vaja, no!... Jo no puch viurhi!
Sembla que m' hi están punxant

ab cincuanta mil agullas!...
Fóra, à més, un disbarat.
Mi senyora la Marquesa
estich segú de que, avans
de retirarse à dormir,
voldrà à sa filla donar
algun petó y contemplarla
per satisfer sa ansietat.
Figuremnos, donchs, que vé
y li petoneja... ay, ay, ay! -
Deu me 'n guart fins de somiarho
Quin xivarri!.. Deu me 'n guart.
Oh! y estranyo com ja no entra!
No tardarà gayre: ca!
Quin pastel! ni que diguessim
en temps d'eleccions!... Plegar

ja pot el forn de San Jaume!

(Repara en la nina)

Ah, calla! Aixó es ben pensat!
Perque 'l llit desert no quedi
fiquemhi la nina... Avant!..
Apa-la-là!... Ja l'hi tinch!

(Fica la nina al llit.)

Oh! y no dexa de semblars
un xich à ella!.. Ben tapada!..

(La tapa bé.)

Si: axó ja es mes natural..
Quina situació la meva!
Encarregat de guardar
à una noyeta ignocenta
y dexarla anar à un ball,
en compte de tenir compte

del seu cos... medicinal
- vull di que está medicantse.
Si; las erradas las fan
els homes... Ara ho veig bé;
ara ho veig, cuant ja he fet tart
Oh! Estich mant sanch... y greixe!
Me sento ab un mal de cap
y un tremoló... no puch mes!...
No puch mes!.. Ja vé... A fregar!

(Se posa á fregar lo mateix
silló de la escena. 1.)

=

Escena 2.

Llorens y Marquesa

=

(Entra en escena y dexa son abrich
sobre una cadira y un ram de
flors que porta, demunt del moble

que hi ha al fondo. Vá ab los lentes posats y se 'l treu, al cap de pochs moments amohinada.)

Mar = Com!

(Molta estranyesa)

Tu aqui encara?

Llo = (Fregant sens alsar lo cap.)

Ja ho veu!

Mar = Peró que hi fas, home?

Llo = Que... hi faig?...

Ja ho pot veure: fregatel-las!

Ma = (Somrihent.)

Si; ja ho veig... Y ab quin afany!
Cualsevol se pensaria
que aquet sillò está atacat
de dolor reumatich!

Llo = (To

si que pateixo de dalt
á baix un doló de reuma
que no 't pots afigurar!)

Mar = A que vé?

(Frotar lo silló.)

Llo = (Fregant sempre.)

Es precis que tregui
llustro.... molt llustro!...

Mar = (Formalisada.)

Pro estás
boig? Fregar á las dotse
de la nit! Te vols matar?

Llo = (Crech que si.)

Mar = Axo, noy, ja passa
de mida; es temeritat.
No m' creya trobarte aqui.

Qui s' ho habia de pensar?

Ello = (No gosant.)

Es... à dir que mi senyora no ha anat al... Ball?

Mar = Si: m' hi estat un moment

Ello = (Rapidament, perturbat y confonentse.)

Y las ha vist?

Mar = A qui?

Ello = (Reposat.)

A ningú. (Que animal só! Ara estaba confonent l' un ball ab l' altre!)

Mar = (Ab sensillés.)

Hi he anat,

Ja m'hi han vist y ja he cumplert.
No m' dexaba sossegar
l' ànsia!

Llo = (Sempre recelós.)
De... qué?

Mar = De ma filla.

Llo = (Ay!) De sa fi?—

Mar = Si: que tal
segueix?

Llo = (Vivament y afectat.)
Hi es, senyora: hi es, hi es.

Mar = Parlas inglés?... Ja, ja, ja!
(Ara imitant lo to de Llorens.)
Hi es, hi es... Vol dir si.

Llo = Je, je!
(Quina brometa!)

Mar = (Sempre ab la riallèta.)
Está clar
que hi es.

Blo = Sí.

Mar = Ja m'ho figuro;
pero . . .

Blo = Sí.

Mar = (Prestant atenció.)
S'ha despertat?
Dorm encara com dormia
cuan jo me 'n he anat al ball?
Sembla que 's mou!
(Fá un moviment cap al pabelló.)

Blo = (Aterrorisat.)
Mi senyora
creu que . . .

Mar = Vaig á aprofitar
la ocasió per darli l' ayguа.

(Agafa l' ampolla y la tasa de la medicina y posa d' aquesta en la segona.)

Llo = (Vivament.)

No! No te sed... No; no cal!
L' hi he ofert jo y....

Mar = No importa; 'l metje
va ordenarla

(Va cap al llit.)

Llo = Ja veurá;
no 's molesti! Jo mateix
puch entrarli

Mar = (Fent altre pas cap al pabelló.)
Déxam.

Llo = (Fingint sentir la noya.)

Ah!
Es dir que vol, senyoreta,
que l'hi entri jo? - Bé está. -
De seguida, de seguida
li porto.

Mar = (Que bon criat!)

Llo = Ja ho veu, senyora Marquesa:
vol que jo hi entri!

Mar = (Somrihent.)
Es estrany!
Capritxoseta!

Llo = Las... nenas
son aixi... - Res; que hi faré?

(La Marquesa ha entregat l'ampolla
y la tassa á Llorens; vá al
pentinador y's treu agullas, guants,
flors etc. Llorens entra al pabelló
quedant de modo, que donant la
esquena á la senyora, l'espectador
vegi bé lo que fá.)

Vaja! Begui, senyoreta!...

(Beu ell.)

Es molt bo!

(Beu mes)

Molt!... Ensucrat

y tot!

(Ho apura.)

Ah! axis. (Jo tenia

d'axò gran necessitat!)

Mar: (Sens girarse)

(Pobre noy! que carinyós

ab ma filla sempre está!)

Ho trobas bo, estrella meva?...

Que dius?... Es bò?

Lolo: (Imitant la veu de Càndida.)

Si, mamá.

(Jo soch una estrella ab cúa!)

Mar = Que ronca! que ronca estás!

Lolo = No 'n fassi cabal, senyora!
Es la son. (Vull di: es el mam.)

(Tornant.)

Ja se sab que 'n tenint son...
la ven...

Mar = Si: ho sé

Lolo = Lo que cal
es dexarla dormir be
El dormir cura molts mals.
A un parent meu va curarlo
de la melsa: á altre company
el va curar de... hidrofobia,
que diu que sol atacar
mes sovint als gossos que

als amichs, - si be he observat
que molts amichs son pitjors
que gossos; - a un nen ja gran
va cucarlo

Mar = (Bondadosa)

Basta, basta!

Lolo = De la perdiu

Mar = Prou n'hi há.

Lolo = Oh: l dormir bé fá miracles:

Mar = Si: li convé molt descans.

Ets molt bon minyó, Lolorens!

Lolo = Oh! en cuant á dur voluntat

y lley als amos, no m' desco

per ningú passar la ma

per la cara!

Mar = M' consta, m' consta,

y... t tinch de recompensar.

Lolo = (Recompènsam, donchs, anánten à dormir ben aviat.)

Mar = Ves à descansar, Lolorons, que axis també t curarás dels bronquios... Vamos! No m' dento

Lolo = (Vivament.)

No... cà... no... cà... no;... cà, cà!

Mar = No t tornis ànech!

Lolo = (Rihent)

No!

Mar = Vés.

Lolo = (Tot asorat.)

Es dir, si: me n' vaig... me n' vaig

Mar = (Que passa?) Fesme l favor de cridá à la Pepa.

Lolo = (Ay!)

La... Pepa?

Mar = Si.

Lolo = Diu la.... Pepa?

Mar = Si: que 'm vinga à despullar

Lolo = (Atolondrat.)

Oh, per xo!... Si mi senyora vol que jo....

(Volent dir que la despullarà.)

Mar = (Estranyada y ofesa)

Qué?

Lolo = (M'he tallat!)

Vull dir que... vaig à cridarla

Mar = Toca

(Las cintas de las campanetas.)

(Estóc tot perturbat

aquet xicot!)

(Ho diu contemplant à Llorens que tomba 'l cap y và à estirar las cintas de las campanetas, dihent al ferho 'ls següents versos, mentre que la senyora s'ha sentat prop del tocador - pentinador.)

Lolo = (Per molt fort
que estiri, no 's sentirà
desde 'l sarau, de segú.
Tiba, noy!... Ja pots tibar!)

(Và d'una cinta al altra, y's sent lo soroll interior de varias campanetas d'avis.)

=

Escena 3.

Marquesa - Llorens - Pepa.

=

(Al aparexe en escena no 's adona de la senyora y parla ab molt desenfado.)

Pe = Que hi há?

Lolo = (Veig que s'ha sentit desde 'l Ball!)

Pe = Que significa?... Com es que no véns?

Lolo = (Ap à Pepa y acostanshi molt.) (Muxoni!

Moira!

(Signant à la Marquesa)

Pe = (¡Oh! La Marquesa! Pifia!)

Mar = Ah! Ets tu, Pepa? T'esperaba...

Pe = (Tremolant)

Que... vol?

Mar = Cuyta! Despentinam.

(Pepa hi vá llevant, de pas, son mocador del cap, sa corbata y son ~~bolero~~. Llorens parla à la criada baix y depressa, mentres aquesta despenti à la senyora.)

Lolo = (Ap. à Pepa.)

(La noya?

Pe = (Ap. à Llorens.)

Al sarau: molt prop

del violon de la cosina

Llucia, y al costat de'n Xanxas

Lolo = (Ap. à Pepa.)

Hi vaig corrent: A la vista.)

(Se'n vá molt precipitadament y

de puntetas.)

=

Escena 4.

Marquesa - Pepa.

=

(La primera parla sense girarse.)

Mar = Pero, en que pensas, Llorens?

Retirat, home, retirat!
Mira qu' estás constipat
y que alguna malaltia...

Pe = Senyora, ja se 'n ha anat.
(Tremolo com una simpla.)

(Pren una agulla de ganxo de sobre 'l pentinador y la Marquesa s' adóna de la mánega del vestit de Pepa.)

Ma = Hola, hola! Lo vestit de sedoú

(Ho diu tocant la mánega. Moviment de contrarietat en Pepa.)

Com es qu' anem tan bonicas?
No 't creya tan capritxosa!
Jo soch molt curta de vista
pro tinch bon tacto!

Pe = (Desconcertada.)

(Ay la mare!
Quin nyap!)

Mar = (Maliciosa.)

Bé: que significa
aquet lujo intempestiu?
A que ï deu, Pepeta? Digas!

Pe = (Confosa.)

Significa... ï deu... á res;
com s'hi ha de fer una pinsa!
Sab?.. Me l' havia emprobat

Mar = Ja entonch

(Busca entre 'ls objectes del
tocador - pentinador.)

Pe = (Primera mentida!)

Mar = (Mohina.)

Qui m'ha remenat axò?
Tot capgirat, tot...

Pe = (Que mira

prim!) La senyoreta: sabé
tot jugant aquet mitj dia.
(Mentida número dos.)
Com que de geni es tan viva,
tan remenadora y tan...

Mar = A propòsit de ma filla.

Pe = (Ay! ja hi som.)

Mar = S'ha portat bé

aquesta nit?

Pe = (Exagerant.)

Oh! tranquila!

(Mentida número tres.)

Bona, dòcila, axerida.

(Mentidas cuatre, cinch, sis.)
Es di: una santa (de pisa
que 's trenca.)
Mar = Qu'ets bona noya,
Pepa!.. No en va jo 't crech digna
de ma absoluta confiansa.
Pe = (Ara ella es qui diu mentidas
com el puny.)
Mar = No 't queixarás
may de mi! provas d'estima
jo 't donaré sempre.
Pe = (Dónamelas
anant al llit desseguida.)
Mar = Es dir que no ha tingut tos?
Pe = (Tornemhi.) Gota
Mar = Ni mica

s'ha quexat?

Pe = Gota, senyora.

Mar = Es tant delicada!

Pe = Oh!...

Mar = Y timida!

Pe = Molt timida. (Aquesta es la mare de las mentidas.)

Mar = Vaja! Cullesteix, Pepa!

Pe = (Sempre ocupada ab lo cap de la senyora.) Ho faig.

Mar = Vull abrassar à ma filla avans de ficarme al llit

Pe = (Ay, ay, ay!)

(La Marquesa pren un llibre y trau los lentes y's posa à llegir maquinalment.)

Mar = Y ja 'm' avisa
la son que vol dominarme!

Pe = (Oh! y no vé... Reina Santissima)
(Ho diu mirant ab dissimulo á
la porta d' entrada.)

(Ah!)

(Veyent entrar á Llorens.)

=

Escena 5.ª

Ditas - Llorens.

=

(Arriba tot descompost y de puntetas,
encorvat, s' acosta á Pepa, sense que
la senyora ho noti. Lo seguënt
diàlech apart entre 'ls dos criats y
molt ràpit. La Marquesa comensa
á dormitejar.)

Pe = Y bé?

Llo = La Llucia era fora.

Pe = La senyoreta?

Llo = Reunida

ab cuatre carrabiners,

bebent xops.

Pe = La dus?

Llo = Precisa

que tu hi vagis. No fà cas

de mi. Ni ella vol obehirme,

ni ells dármela!

Pe = Estem ben frescos!

Llo = No: calents.

Pe = (Oferintli las trenas de la senyora

perque se n' encarregui.)

Té!

Llo = (Estranyat.)

Eh?

Pe = Despentina!

(Ho diu entregant á Llorens la caballera de la Marquesa y la pinta y fuig ab gran cuidado de no moure soroll.)

=

Escena 6.

Marquesa - Llorens.

=

(Llorens vá desfent las trenas ó cuas de la Senyora y passantli la pinta. La Marquesa no pot fixar los ulls en lo mirall, dada sa actitut. Lo criat va seguintli los mes petits moviments á fi de no esser notat.)

Llo = (Ay! en quinas m' haig de veure!...

Pentinar jo, qu' en ma vida
dols he pentinat... ganadu!
Sort que sembla que medita
ó s' adorm llegint romansos
d' aquexos qu' avuy s' estilan:
Si 'n surto bé, may mes balls:
may mes... fins un altre dia!
Ay! la Llucia es tan fresqueta
y té tan caya una piga
aquí!

(La galta)

Si té aquell clotet
à la barba, que convida
à... Barba!... Hi torno y... garsa al pal!
Ja es nostra!... Voy!)

(S' ha entussiasmat y, no recordantse de la operació qu' está fent, ha donat una petita estrevada, y per xo fá la esclamació.)

Mar = (Desconsopintse.)

Cuidado, filla!

Llo = (Segueix despentinant ab gran cuidado.)

(Avans Condesa y tendera; ara filla.)

Mar = Ay!

(També pels cabells.)

Llo = (Vatúa!...)

Mar = Mira;

dech tenir sobre la esquena ficada una agulla!... Pica que ja!... Tréumela

(Inclinant lo cos endavant.)

Llo = (Asorat, duptant.)

(Que faig?

Li trech?... Li trech! Y tan fina
com té la pell y tan....

Mar = (Ympacienta)

Vamos!

No m' sento?... Trèumela!

(Id. que avans, mes.)

Llo = (Si?... Tiba,

socio! No hi hà mes remey!
Sacrificat! Sacrificat!

(Ho diu ficant la ma á l'
esquerra de la senyora y
suposa trauren una agulla
Al ferho li fà caure un gran
anyadit de cabell, y pertur-
bat, atolondrat, se 'l fica á la
butxaca.)

Uf! que ha caigut
Vá desoat que sinó
la ma m' veuria al donarli.)

(En l'instant en que diu axo, Pepa
ha tornat y pren altre cop los
cabells de la Senyora, ocupant
lo llock que 'l criat li dexa.)

=

Escena 7.

Marquesa - Llorens - Pepa.

=

(Lo segon s' ajup per enrahonar ab
ab la criada, y ajupit parla durant
tota la escena fins á retirarse d'ella
també encorvat y de cuatre grapas.
Diálech rapidissim.)

Llo = (Assombrat.)
(Pepa: y donchs
no la dus?

Pe = No.

Blo = Santa Mónica!

No era al ball?

Pe = Ja era tancat.

Blo = Y 'ls carrabiners?

Pe = Son fora!

Blo = Rellamp!... corro à registrar

casas, cuartels, donas homes,

y... carrabiners!

Pe = Si; vés!

Blo = Que s' haurá fet la xicota?

Ni 'm recordo de la Lucia!)

(Arantsen.)

(Ay! Fiemvos de las noyas

de sa casa!)

=

Escena 8.

Pepa - Marquesa.

=

(Aquella acaba d'arretglar los cabells
de la segona y li posa una gorra
de nit.)

Pe = (Quin suplici!...
Ay! els ronyons tots se m'obran!)

Mar = Que has fet del meu anyadit
mes gran? Com es que no 'l posas
aquí.

(Lo marmol.)

com tots els demés
qu'avans m'has tret?

Pe = (Perturbada.)
Jo, senyora?

Mar = Si!

Pe = No sé!...

(Mira per tot y no'l veu.)

(Volen jugar

qu' aquell ximplet ara corra

ab la trampa à la butxaca?

Es molt! la trampa mes grossa

s ha hagut de quedar!) No passi

cuidado!.. Ara no m' recorda!

Pro... s trobarà... s trobarà.

Mar = Ja sabs que no m' acomoda

que s sàpiga... no que duch

trampas. - perque al fi soch dona,

sinó que son massa grans.

Pe = Bé... si...

Mar = Has enllestit?

Pe = Si.

Mar = Bona

minyona!

Pe = Pot aná al llit

cuan li sembli bé, senyora

(Arci hi fossis tres cuarts hà!)

Mar = Retirat. La son ja m' postra!

(Pepa li haurá donat un dels

candelabros.)

Pe = La senyora m' necessita

mes?

Mar = No, no, bona xicota.

Si m' estich cayent de son!

Los ulls se m' tancan fá estona!

Dormiré bé, de segur,

seguidas algunas horas.

(Diu los tres versos anteriors dirigintse cap al seu cuarto. Pepa va seguintla ab los ulls ansiosos, y una riallota s' dibuixa en los seus llabis.)

Pe = (Se 'n vá al fi, gracias á Deu
Ah! Respiro!)

Mar = (Tornant)
Ara 'm recorda
que no he abrassat á ma filla!

(Dexa 'l candelabro y va al pabelló, alsa un cortinatje y posa una ~~sobre~~ 'l llit, quedant llavors casi bé enterament oculta.)

Pe = (Consternada.)
(Tot s' ha perdut! Quina boyra!

Quina demanda!)

(Ho esclama apoyantse, casi desvanescuda, en un dels mobles.)

Mar = (Ab naturalitat)

Pobreta!...

Té fret.

Pe = (Pasmada.)

(Eh?)

Mar = Li falta roba.

(Vá á pendre l'abrich qu'haurá dexat al entrar y 'l coloca sobre 'l llit.)

Pe = (Vaja! Axo es qu'está dormint y somiant ja mi senyora.)

Ma = Dorm, estimadeta, dorm!

Pe = (Será cert qu'ha tornat?)

Mar = (Ab carinyós enfado.)
Dona,
ves; descansa!
(Repara en l' agitació manifesta
de Pepa, y li fà la seguent
pregunta tornant à pendre
'l candelabro.)
Pro que téns?
Pe = Res, senyora; res... (Qui 'es cócora!)
(Ho diu esforsantse en somriurer.)
Santa nit... Dormi de gust.
Mar = Bona nit...
(Se 'n và girant 'l cap y mirant
ab curiositat à Pepa que no
gosa mirarse à ella y contempla
'l sostre.)

Pe = (Satisfeta veyent que acaba de desapareixa.)

(Ah!...)

Mar = (Somrihent)

(Alguna cosa sembla que 'ls passi á tots dos! Que tindrán que axí 'ls trastorna? Son tan bons criats!... Ja ho veig. Y que n' estich d' orgullosa d' un y altre!...)

Pe = (Ni may qu' acabis d' anárten!)

Mar = Bona nit!...

Pe = Bona.

Escena 9.

Pepa. tot seguit Llorens.

Pe : Si ho entench que m' pelin!

(Ho diu segura de qu' està sola y dirigintse cap al pabelló, cuan entra Llorens pàlit, descompost, respirant depresa, los cabells en desordre, y s' dexa anar assentat. Pepa hi và.)

Lolo : Oh!....

Ympossible!.. En lloch de troba!
Tot es tancat, tot es fosch!
No s' veuhen cuatre personas
pels carrers!... He trepitjat
un gos y m' ha clavat, noya,
las dents à la pantorrilla...
Bon cop!... Per darli una cossa
en càstich, tan llarch com sò
he caigut... Malehida mossa!
Hon deu parar à horas d'ara?

~~Quima~~ Qui sab en quins mars ja voga?
Potsé al Mediterraneyo
que diu qu' arriba á la vora
de Centa... Ah! allí passarem
tu y jo y axó no s' adóba.

Pe = Pro, no sabs que ja ha tornat?

Lo = Qui? La nena?

(Assombrat)

Pe = La senyora
ara acaba d' abrassarla

Lo = Pepeta... no estem per bromas!
(Enfadat.)

Pe = No son bromas

Lo = (Mes assombrat.)
Pero, hont es?

Pe = Al llit.

Llo = (Corrent hi.)

Al llit?... La marmota!

(Fà l'esclamació después de traurà la ninarra y mostrantla.)

Pe = Ah!

Llo = Malviatje qui t'ha fet!

(Furiós donant un cop de nina sobre 'l respaldo de una cadira, ó sobre un moble cualsevol.)

Pe = (Espantada.)

Oh!

=

Escena 10.

Dits - Marquesa.

=

Mar = Que hi hà? Quina cridoria,

es aquexa? Que succheix?

(Llorens ha amagát depresa la nina darrera la esquena.)

Llo = (Somrihent.)

Ree... Estornudaba y... un moble ha caigut!

Mar = Quin poderós estornut!

Llo = (Ab rialleta forsada.)

Jé, je!...

Mar = (Reconvenint.)

Pro home de Deu; que hi buscas aqui?

Llo = (La perduda.)

Mar = Que insidiosa presencia!.. Moireu qu'es prou!

Llo = Venia à... arretglá 'l relotje,
que tinch parat, ab aqueix.
(Lo que hi há sobre l'escalfa
panxas.)
Mar = Donchs arretglal y.. al llit! Corre
M' entens?
Llo = Si, senyora, si.
Ja entench!
Mar = (Retirantse)
(Vaya! alguna cosa
estraordinaria 'ls hi passa!
Ja m' fan estar recelosa.)

=

Escena 11.

Llorens - Pepa.

=

Pe = Que has fet, tabalot? Que has fet?

(Espantadissima y referéntse á la nina.)

Llo = Qu'he fet? Mira! Ja ho veus, prenda!
He trencat el nas d'axó!
D'axó, qu'es la senyoreta
de per broma!... Escopsa!

(Tira la nina á Pepa com qui juga á pilota y la criada la reb en brassos.)

Pe = Ximple!
Tant servey que la pobreta
ens ha fet!...

(Acariciantla.)

Llo = Com que té 'l cap
tan gros y sols se li veya
un xich de galta...

Pe = (Deixant la nina)

Bé; y ara?

Llo = Ara? Estich fresch y estàs fresca

Pe = Pensar que demà, al mes tart,

se sabrá que l'altra, ella,

la de veras, potsé ha estat

à un q cuartel!...

Llo = (Seguint la idea.)

Y una caterva

de llanceros... No; vull dir

de carrabiners!.. Se'n gelan

las sanchs!

Pe = Y la companyia

marxa à trench d'alba!

Llo = De veras?

Pe = Si: 'n Xanxas m'ho ha assegurat

Llo = Que será de la Marquesa
petita? –

Pe = Ay Llorens! quin pa
tinch aquí!
(Lo pit.)

Llo = Arrenlo; una llesca
me 'n menjaré.

Pe = Y téns humor
per bromas, cuan la mestressa
xica potser se 'n irá
ab ells? –

Llo = Si; de cantinera!

Pe = Oh!

(Se dexa caure sentada en lo
siellò de la dreta y 's tapa
la cara ab las mans.)

Llo = Ay!

(Id. en lo de la esquerra)

Pe = Perduda!

Llo = Si; esgarriada!

Pe = Per culpa nostra!

Llo = Tan tendra

Pe = Tan mona!

Llo = Tan aixerida!

Pe = Tan rufona!

Llo = Tan viveta!

Pe = Tan franca!

Llo = Tan agradosa!

Pe = Tan....

Llo = Si! Y tan....

Pe = Valgam la Verg
de la Bona Nova!

(i alsa.)

Lolo = Valgam
la de la Nova dolenta!

Pe = Que fem Llorens? Per quin cap
tirem?

Lolo = Pel de la plasseta,
desprès del carré, y desprès
pel de Fransa ò d' Inglaterra,
y... ò Turquia falta gent,
ara que ls turchs ò aclarexen.

Pe = Vols dir?...

Lolo = Si, Pepona, si;
no hi ha mès; toquem soleta:
fem mutis com deya un cómich
qu' allá à San Boy vaig conexe.

Pe = No nos queda cap mès recurs!

(Ho diu anant depressa à agafar desde la entrada del seu cuarto el mocador etc.)

Llo = No; cap mes recurs ens queda!

Pe = Sense cobrá 'l que de nó deu?

Llo = Si; anem!

(Llorens ofereix 'l bras á Pepa que l'acepta. Van á sortir mes al esser al ultim terme, Llorens s'atura, Pepa també y 'ls dos se tomban de cara al publich.)

Pe = Que hi há

Llo = Fermho en retgla.

Pe = No t'entench!

Llo = Dexem, al menos escrits cuatre mots de lletra per la senyora. Ho mereix.

(Dexa á Pepa)

Pe = Si; tens rahó... Preparemho Aqui tens pluma y paper.

Escriu!

Lolo = (Escribint.)

"Senyora Marquesa..."

Pe = Ay, senyor!

(Enternida y trau lo mocador etc)

Lolo = (Escriu dictant ab veu plorosa.)

"Suquem la ploma

en las llàgrimas que'ns vessan..."

Pe = Es ben cert!

(Aixugantse las llàgrimas y Loloruns ho fà també.)

Lolo = (Escriu)

"Per informarla

de què hem resolt jo y la Pepa

tocà 'l dos d'aquesta..."

(Segueix escribint.)

Pe = Jo

voldria ja sé á l'Amélica

del París.

Lolo = (Escriu)

"D aquesta casa

perque... nos fá mal la conciencia

per mor de que hem sigut causa

de que hagi perdut la... prenda

mes apreciada..."

Pe = (Plorant y molt)

Ay, si! Tant

que la estimaba!

Lolo = Y jo!

Pe = Reyna

del meu cor!... Ji, ji

Lolo = (Plorant.)

Ja.... ja!...

Tant que ni divertia!.. Si era mes maca!..

(Transició, torna à escriure.)

"Culpables som, pro... tenim delicadesa. Cedim à la casa ls nostres salaris." – No 7 sembla C.

Pe = Em sembla que no vái pagá ahi à la tarde la senyora.

Clo = Sort més negra! Sols podem cedirli un dia de salari!... Dos pessetas per barba y bon profit

Pe = Si.

Llo = (Escriu)

Serveixin de... recompensa
al agravi d'aquets seus
servidors... "Es à di: ho eram
servidors, que ja no ù som..
Firmo.

(Ho fà.)

"Llorens." - Firma.

Pe = (firmant)

"Pepa"

Llo = (Mirant las firmas.)

Noya, en compte de la "p"
segona has posat "g" "pega"

(Fà un pleck.)

Pe = Tant se val! També es vritat

Llo = (Escriu)

"A la senyora Marquesa
del Pou..." Ah! Déixam posarhi
al costat la trampa séva!

(Deixa estar la carta y l'anyadit
sobre una cadira.)

Pe = Téns rahó

Llo = Aquí, que ho veurá
cuan s'axequi.

Pe = (Plorant)
Una mestressa
tan bona may trobarem.

Llo = Bona com el vi d'Alella
que li tastaba jo tan
sovint, sense por de felpa;
perque may miraba prim!

Pe = Bona... bona com la seda

dels vestits que m' regalaba.

Llo = Bona com las propinetas
que hi queyan y que debian
anarhi cayent.

Pe = Anèmsen.
Llorens!

Llo = Anem, Pepa, anem!

(Torna à donar lo bras à Pepa
Están en primer terme inme
à la conxa del apuntador, a
cara al publick.)

Demà als diaris, com si ho veya
dirán els gazetillers;
"Ayer se estravió la ... hijuela
de la esposa de un marqués
que es viuda y es la marques
del Pozo; viuda de bien

como otra viuda cualquiera,
porque hace ya nueve años
que se murió el señor de ella.
Dos criados que tenia
se huyeron al ser la media
noche por ser los culpables
del crimen. Al que la encuentra
y la devuelve á su madre
le darán por recompensa..."
Qui sab lo que li darán
al que torni la noyeta!

Pe = Y si no s' troba?

Llo = Llavoras
se n' trauran d'aquesta feta
romansos que pels carrers
los cantará alguna cega

fent de tripla y un tanort
fent de cego.

Pe = Ah!...

Lolo = Ja ho veus, Pepa,
à lo que porto....

Pe = Per mor
d'un carrabiner molt de gresca,
distingit.

(Signant l'angul de la mànega que indica distinciò.)

Lolo = Y jo? Per mor
d'una Llucia més morena
que... una pela falsa

Pe = Anem!

(Moviment definitiu de sortida.)

Can = (Dins.)

En marxa... Avant!

=

Escena 12.

Dits - Càndida - Carrabiner.

=

Pe = Ella!...

Lolo = Es ella!

Can = Escuadron! alto y descansen!

Pe = (Al carrabiner.)

Ah, xanxas!.. Nostra ecsistencia
ens salvas

Lolo = (Yd.)

Vida y honor
te debem.

(Los dos criats se colocan un
à cada costat del carrabiner.)

Pe = Gracias! Estrènyla

fort!

(Dona la ma al Carrabiner y aquest la accepta mitj abrassant á Pepa

Cam = Estrenyla també ab mi!

(Li pren el ros, se 'l posa y fa passos militars.)

Tre, te, te, terrere, tè!

(Torna 'l ros al militar.)

Carra = (Rihent.)

Es atroz!.. Quina chicuela!
Nos ha divertido moet
al cuartel:

Lolo = (Santa Quiteria
quin tripijoch!)

Carra = Pró eso di;
ha repartido cochetas
à discrecion!.. Al primero
que se le acostaba... leña!

No: la chica es recelosa.
No m'entés Pepa? Como qu'hi era
yo y... en fin: ella se guarda
solo... aunque es de la brometa!

Pe = (Entussiasmada.)
Bé, noy, bé! T'haig d'abrassar!

(Abrassa al Carrabiner y Llorens, també entussiasmat, intenta ferho després.)

Carra = Ya sabes qu'eres muy dueña.

Can = Alto el fuego!

(En vista de l'abrassada.)

Llo = Y També vull...

(Abrassantla.)

Carra = Paisano, no me haceis pizca

Can = Noy!

(Picant de mans.)

Porta mes xops!

(No està may quieta, rihent sempre.)

Lolo = Mes xobo?

Ha begut molta cervesa?

(Al Carrabiner.)

Carra = Que hi fà, hombre? Es saludable.

Ayuda molt la cresensa!

Can = (brid.)

Bola, noy! si: farem bola!

Lolo = (Tot lo que fas di que ni semb

bola!)

Can = (Id.)

Vinga!

Lolo = (A Pepa)

Fès que calli,

ò la senyora desperta

de segú!

Pe = Déu nos en guart!

Llo = (Id.)

Dula á dormir

Pe = Senyoreta...

es precis ficarse al llit

(Vol agafarla y Càndida 's desprèn)

Can = Vull més rots!

Llo = (Ruina Marquesa

del Pou: No; no es del Pou d'ayguà!)

Can = Tereróm, tom... tom, tom, terà!

Pe = Senyoreta!...

(suplicant)

Can = Ho faig per broma,

dona! ––

Pe = Però, y si desvetlla

á la mamá?

Can = Ja es amable:

No sabs que tot m'ho dispensa?

Apa, Sanchez!.. A galope,

como al venir!

(Se posa á corre.)

Ca = (Excitantla.)

Terré!... Aprieto!...

Anda!.. anda! anda!..

(Càndida corra depressa com si anès á caball moguent molt soroll. Pepa y Llorens van per atraparla.)

Pe = Calla, ximple!

(La noya capgira un sillò.)

Mar = (Dim.)

Pepa!

Llo = Ay! Sento?

Pe = (Logrant agafar á Bandida, y retenintla fort.)

Ja la tinch!

Mar = (Dins.)

Pepa!

Ban = No 'hi val!

Pe = (Esforsantse en vá pera despendres.)

Tuig, Xanxas!

Fucho!

Barra = Me escamo. A mas ver, dalerosa!

Pe = Que fem?

Lolo = Que? Tancala dins

del teu cuarto!

Barr = (Resistintse.)

No!

Pe = (Ficantla á son aposento y tancant la porta.)

Si!

Llo = Alerta!

=

Escena 13.

Pepa - Llorens - Marquesa.

=

(Aquesta va ab la bata de nit - Llorens ha tornat á agafar lo drap frega 'l mateix silló de sempre. Pepa ha pres un plumero y va espolsant els mobles.)

Llo = Siguemhi!

Mar = Quina gatzàra!

Es que s' ha calat foch?

Llo = Foch?

Pe = No senyora!

(Moguent maquinalment lo plumero, está espolsant á Llorens del clatell, y 'l criat sentintse pessigollas se mou de varias maneras.)

Mar = Encara fregas,
Llorens, el mateix dillò?

(Llorens preserva y contesta sens
alsar lo cap.)

Llo = - Senyora, es precis que tregui
mes llustro que cap xarol!

Mar = Qui es axò? Que significa
aquet desordre espantós?

(Ho diu, girant la vista en
totas direccions.)

Mobles per terra!.. Que passa?

Llo = Res: que... fem dissapte. Ay! No!
Avuy som dimars: dimars!

Pe = Just!

(Se sent à Candida donant
cops à la porta del cuarto
de Pepa. Llorens estossega
fort.)

Mar = Que vé à sé aquet soroll?

Lolo = Soch jo, senyora, que tusso!

(Soroll mes fort y tos de Llorens, també mes forta.)

Repara?... Es la meva tos!

Mar = (A Pepa)

Hi ha algú dintre del teu cuarto.

Pe = Es....

=

Escena 10a.

Dits - Càndida.

=

(Ha lograt obrir la porta y apareix saltant.)

Can = Hola, mamà!

(Saltant y rihent.)

Mar = (Altament sorpresa)

Tu?

Car = Jo!

Mar = Tu?... Tu mudada à las tantas del matí?

Pe = Senyora... (Lo mon que pensa, que no s'ensorra?)

Senyora...

(Resolta, avant à confessar la veritat)

Mar = Que vol di axò?

Que significa aquet traje de color de rosa? Hont som? Com estem?

Lolo = (Jo estich en babia.)

(Queda meditant.)

Pe = Senyora; jo ignoro....

Mar = Y donchs?

Can = Me l'he posat tota sola.

Pe = Ho sent? ho veu?

Mar = Sí; pero

axó no m' esplica....

Lolo = (Donantse un cop al front, inspirat)

(Ah!. Calla!)

(Agafa la toya ó ram de ball de la Marquesa y se l'amaga darrera d'ell.)

Je, je!.. No endevina 'l pot de la confitura?

Mar = Res.

Lolo = Senyora... fassi 'l favor d' atinarhi!.. No hi atina?

(Mentres vá parlant somriu ab un ayre tonto y mou lo ram per indicar á Pepa que l'agafi y l'entregui á Cándida.)

Mar = Pro, en qué?

Llo = Si es mes clar que 'l sol!

(Pepa s' adona als moviments de Llorens, agafa 'l ram y 'l posa en mans de Càndida.)

Demà... es di: avuy es el sant
de mi senyora

Mar = Tens rahó.

Llo = Y la senyoreta... sab?
Ha volgut èsser de tots
la primera en darli 'ls dias
oy, Pepa?

Pe = Oy, senyora, oy!

(Ara dóna 'l ram á Càndida.)

Mar = (Somrihent)

Per çò us veya tots parats,
tots estranys... tots no sé com!

Lolo = Ara la festa.

(A Càndida.)

Apa! dónguili els dias!

(Ell y Pepa fan acostar à Càndida à la Marquesa. La noya dóna lo dias entregant la toya à sas mans.)

Pe = Cuyti, per mor de Deu!

Can = Mamà, per molts anys!
"Deseo de corazon
que usted disfrute sus dias..."

(Ho diu acostantse mes à la Marquesa que la abrassa y ~~està~~ neta carinyosa, després de besarla.)

Mar = Gracias, filleta del cor! - Oof! quin oló estrafalari

que fas!

Llo = (Els robo!)

Pe = (Ens ha mort!)

Es . . . .

Llo = Es l' aigua de Colonia

Mar = Aigua de Colonia?

Llo = Prou!

La festa, sempre la festa!
No perdi ni un sol segon
de vista la festa!

Mar = Pero!

Llorens, si axó es un olor
detestable!

Llo = Ah! ls perfumistas
son avuy tan lladregots!
Frabican aqueixas aiguas

crech que ab els caps dels moltons
y de...

Mar = És, á dir, filla meva,
que t'has axecat tan sols
per darme 'ls dias?

Can = (Ingenua y maliciosa)
No 'u cregui,
mamá!

Mar = Eh?

Can = T'enganyan tots dos!...

Llo = (Que diu ara?)

Pe = (Ay! jo m'ofego!)

Mar = Que m'enganyan?

Llo = (És atros!)

Can = (Marcat)
M'he alsat per aná á saraus!

(Moviment de la Marquesa)

Llo = (Apreta!)

Pe = (Com canta!)

Mar = Volo

dir?

(Se mira fixament à Llorens y aquest de sopte s' posa à riure com un boig.)

Llo = Ja, ja!... A sarau!.. Ja, ja!

Ja, ja!...

(Ap. à Pepa dantli un cop de colze.)

(Riu, Pepa; riu fort!

Pe = Ja, ja!.. A sarau! Aja, ja!

Can = Si, si.

Pe = (Es Candida de nom

y de fets!)

Llo = (Rihent desesperadament)

Jo, jo!... Figúris
mi senyora... jo, jo, jo!...
-si no puch tenirme de riure!-
que tota la nit que vól....
es á dir: qu' está sommiant
qu' ha anat á sarau... Es molt!
No hem pogut tréureli may
axó d' aqui!

(lo front)

Mar = Es ben curiós!

(A Cándida.)

J... que hi has fet al sarau?

Can = He begut dos ó tres xopos,
y bola....

Llo = (Torni ab la bola!)
Ja, ja, ja!

(Blincantse al sicure. Dóna un altre cop de colze á Pepa, qu'está tota sofocada.)

Pe = Ja, ja!

Blo = (A Pepa)

(Més: fort!

Tapem la bola ab més bolas!

- Ja, ja, . ja! Es qu' es gran axó!

Can = Si; que hi há? He begut, mamá;

sense rebaxar l'honor

de la familia...

Blo = (No; cá!)

Can = M'he fet amiga ab xicots

molt honrats; carrabiners.

Ja veus si n' eran!

Mar = (Horror!)

Can = I un que 's diu Sanchez, molt guapo,

ab mi ha tingut l' atenció
d' acompanyarme hasta aqui.

Lolo = Ja, ja!.. Xanxas!.. Pepa! No
sents lo que diu?.. Ja, ja ja!

(Retorcentse sempre al riure.)

Pe = Quin somni!

(Rihent també.)

Eh?

(A la sempra)

Mar = Si: es prodigiós!

Ni qu' ho haguès vist! Oy, Pepeta?
(Cambiem de conversació.)

Can = Y he ballat un' Habanera,
mamá! Aixis! —

(Balancejants.)

Y 'ls rigodons!

Lolo = (Riuhen més.) Ja, ja, ja! (Riu, Pepa!
Pe = Je, je!
Can = Y un de la reunió
diu: «Olé! Viva la sal
y sandunga!» Y un segon:
«Que 's dessin totas las altras!»
Y un altre s'ha tret el ros
y l'ha tirat axí à terra,
dihent: «Ole con ole!» y tot.
(Se posa à passejar fent l'andalusa)
Mar = Basta, basta! Com ha apres?—
Lolo = Pel carrer! M'hi jugo 'l coll.
Com que no privan de dirlas
aquestas cosas que son
tan impropias!.. Vaja: acabi,
senyoreta, tot allà.

tan bonich... No sab?... "Deseo..."

Can = "Deseo de corazon..."

Pro es mes bonich axò altre

del Barberillo

Lolo = (Es faròs!)

Can = Si te gustan mis hechuras

sin zurcidos ha de ser

ó te siento las costuras

y no vuelves á coser.

(Ho diu parlant á mitj costat pero donantse aires de maja y colocantse la ma al costat, etc.)

Vritat que axó es mes bonich?

Vritat que fa mes el cop?

Mar = (Quins terminatxos!)

Can = Y encara

aquesta altra es molt millor:

Pero si tu á la Grigoria
otro buñuelo la das
la arremango el cuarto bajo
y te tarro el principal.

Mar = Prou! prou! ó m' enfadaré!

Lla = Oh! Es molt graciosa!

Pe = Moolt, molt!

Mar = Gracias. (Que bons criats tinch!)

Can = Mira, mamá.

(Ha trobat la carta que han escrit los dos criats y la entrega á la Marquesa junt ab l'anyadit.)

Mar = Qu' es axó?

Can = Es una carta per tu,
ab l' anyadit tén mes gros
al costat!

(La senyora l'amaga depressa.)

Llo = (Ap. á Pepa)

(La carta méva!

Pe = (Id. á Llorens.)

La nostra!)

Mar = (Obrintla)

Vostra!

(Als criats.)

Pe = (Ay!)

Llo = (Oy, oy!)

(La Marquesa recorra ab los ulls la carta, acostantla molt á la cara, demostrant esser curta de vista)

Mar = Com!... Qué?. – Que volen dexarme?

Y ara! Per quina rahó?

(Llegoix)

"Per haber perdut la prenda

mes apreciada."

Pe = (Resolta á esplicarse.)
Si.

Mar = Com?

Pe = Ja n'hi ha prou! Tot hem de dirli!
Cal ja confessarli tot,
per més que us dolga, senyora!

Mar = Quin es l'objecte preciós?...

Pe = Es...

(Durant los cinch versos anteriors, Llorens que 's trobaba prop de la gabia ne trau la cotorra y se la amaga en lo barrot, mostrant la gabia buyda.)

Llo = Miri!

Mar = Que?

Llo = La cotorra!

Mar = Y tant sentiment per co?

Llo = (Com me passiga la mirria!
Me fará sanch de debò.)

(Llorens s' adona de Càndida que s' ha tret de la butxaca un cigarret y và per fumarlo després d' encendre en un candelabro.)

Mar = Eh? Quin fum!...

Llo = Ja està apagat.

(Ho diu després de pendre l' cigarrot á Càndida, y ficantsel á la butxaca.)

Mar = Què era?

Llo = Res; un papercot

(Ara Càndida s' assenta y va dormint)

Mar = Pepa; coloca la gabia
altra vegada al seu lloch
y demá, Llorens, sens falta
fes posá als diaris que jo

dono vint duros al qui
me torni...

Llo = Entench; ab tal rahó
tornará la cotorreta
(A Pep.)
(Vint naps de momio! Que sort!

Pe = (A Llorens.)
Mes per çó 'ls remordiments
no m' dexan pas, Llorensó!

Llo = Remordiments ab vint duros
els trobos mes passadors.)

Mar = Y ara... basta de fatiga!
Anem à buscá 'l repós
que à tots nos convé. Ma pobre
Càndida ja cau de son!
Acompanyenla al meu cuarto.

Prop meu dormirá millor

(Pepa fa alsar y dona 'l bras á Càndida. Llorens s'hi reuneix y li dóna l'altre bras.)

Mar = (Al publich.)

Senyors; lo que 'ls hi desitjo

es que trobin criats tan bons

com los que tinch. Ja ho han vist;

no 's conceben millors.

Llo = Vaja, senyoreta: digui

bona nit á aquets senyors

(Ho diu signant al publich.)

Can = (Fent l'andalusa.)

Buenaz nochez, sandungueroz!

Buenaz...

Pe = (Tapant la boca á Càndida.)

Xit!

Lolo = Xit! Prou!

(Al fer lo mateix que Pepa posa la
má sobre la d'aquesta - Al publich)

Si han trobat que la noyeta
de casa 'ls ha donat joch,
com ens n'ha dat à nosaltres,
dormin de gust, sinó... no.

=

Prou.

1006267190